

**MISSATGE DEL SANT PARE BENET XVI
ALS JOVES DEL MÓN
EN OCASIÓ DE LA XXI JORNADA MUNDIAL DE LA JOVENTUT
(9 D'ABRIL DE 2006)**

“La teva paraula fa llum als meus passos, és la claror que m’il·lumina el camí” (Sl 118[119],105)

Estimats joves!

En adreçar-me amb alegria a vosaltres, que us esteu preparant per a la XXI Jornada Mundial de la Joventut, revisc a l'ànima el record de les experiències enriquidores fetes a Alemanya el passat mes d'agost. La Jornada d'enguany se celebrarà en les diferents esglésies bclals i serà una ocasió oportuna per a revifar la flama de l'entusiasme encesa a Colònia i que molts heu dut a les vostres famílies, parròquies, associacions i moviments. També serà un moment privilegiat per fer participar alguns amics vostres en la peregrinació espiritual de les noves generacions vers Crist.

El tema que proposo a la vostra consideració és un versicle del salm 118[119]: *“La teva paraula fa llum als meus passos, és la claror que m’il·lumina el camí”* (v. 105). L'estimat Joan Pau II va comentar així aquestes paraules del salm: “Qui resa s'aboca a lloar la Llei de Déu, que pren com a llum per als seus passos en el camí sovint fosc de la vida” (Audiència general del dimecres 14 de novembre de 2001, *L'Osservatore Romano*, p. 12 [640]).

Déu es revela en la història, parla als homes i la seva paraula és creadora. En efecte, el concepte hebreu *“dabar”*, habitualment traduït amb el terme “paraula”, vol significar tant *paraula* com *acte*. Déu diu el que fa i fa el que diu. A l'Antic Testament anuncia als fills d'Israel la vinguda del Messies i la instauració d'una “nova” aliança; en el Verb fet carn Ell compleix les seves promeses. Això ho evidencia també el *Catecisme de l'Església Catòlica*: “Crist, el Fill de Déu fet home, és la Paraula única, perfecta i insuperable del Pare. En Ell ho diu tot, no hi ha cap més paraula que aquesta” (n. 65). L'Esperit Sant, que va guiar el poble escollit inspirant els autors de les Sagrades Escripures, obre el cor dels creients a la intel·ligència que aquestes contenen. El mateix Esperit és present activament en la celebració eucarística quan el sacerdot, pronunciant *“in persona Christi”* les paraules de la consagració, converteix el pa i el vi en el Cos i la Sang de Crist, perquè siguin aliment espiritual dels fidels. Per avançar en la peregrinació terrenal vers la pàtria celestial, tots ens hem de nodrir de la paraula i del pa de Vida eterna, inseparables entre ells!

Els apòstols van acollir la paraula de salvació i la van transmetre als seus successors com una joia preciosa custodiada en el cofre segur de l'Església. Sense l'Església, aquesta perla corre el risc de perdre's o fer-se miques.

Estimats joves, estimeu la paraula de Déu i estimeu l'Església, que us permet accedir a un tresor d'un valor tan gran introduint-vos a apreciar la seva riquesa. Estimeu i seguiu

l'Església, que ha rebut del seu fundador la missió d'indicar als homes el camí de la felicitat veritable. No és fàcil reconèixer i trobar l'autèntica felicitat en el món en què vivim, en el qual l'home sovint és presa de corrents ideològics, que l'indueixen, malgrat que es creu "lliure", a perdre's en els errors i les il·lusions d'ideologies aberrants. És urgent "alliberar la llibertat" (cf. encíclica *Veritatis splendor*, 86), il·luminar la foscor en la qual la humanitat va a les palpentes. Jesús ha mostrat com es pot fer això: "Si us manteniu fermes en la meva paraula, realment sereu deixebles meus; coneixereu la veritat, i la veritat us farà lliures" (*Jn* 8,31-32). El Verb encarnat, Paraula de veritat, ens fa lliures i orienta la nostra llibertat cap al bé.

Estimats joves, mediteu sovint la paraula de Déu, i deixeu que l'Esperit Sant sigui el vostre mestre. Descobrireu llavors que el pensament de Déu no és el dels homes; sereu conduïts a contemplar el Déu veritable i a llegir els esdeveniments de la història amb els seus ulls; pregustareu en plenitud l'alegria que neix de la veritat. En el camí de la vida, que no és fàcil ni està exempt d'insídies, podreu trobar dificultats i sofriments, i a vegades tindreu la temptació d'exclamar amb el salmista: "Són grans les penes que sofreixo" (*Sl* 118[119], v. 107). No us oblideu d'afegir, junt amb Ell: "Senyor, fes que visqui, com havies promès... La meva vida està sempre en perill, però no oblidat mai la teva Lleï" (*ibid.*, vv. 107.109). La presència amorosa de Déu, a través de la seva paraula, és llum que esvaeix les tenebres de la por i il·lumina el camí, també en els moments més difícils.

L'autor de la Carta als hebreus escriu: "La paraula de Déu és viva i eficaç. És més penetrant que una espasa de dos talls: arriba a destriar l'ànima i l'esperit, les articulacions i el moll dels ossos; discerneix les intencions i els pensaments del cor" (4,12). Cal prendre's seriosament l'exhortació de considerar la paraula de Déu com una "arma" indispensable en la lluita espiritual, que actua eficaçment i dóna fruit si aprenem a escoltar-la per a *obeir-la* després. El *Catecisme de l'Església Catòlica* explica: "Obeir (*ob-audire*) en la fe és sotmetre's lliurement a la Paraula escoltada, perquè la seva veritat està garantida per Déu, la Veritat mateixa" (n. 144). Si Abraham és el model d'aquesta escolta que és obediència, Salomó es revela com a cercador apassionat de la saviesa que Paraula conté. Quan Déu li proposa: "Demana'm què vols que et doni", el savi rei contesta: "Concedeix al teu servent un cor que entengui" (*1Re* 3,5.9). El secret per tenir un "cor que entengui" és formar-se un cor capaç d'escoltar. Això s'aconsegueix meditant constantment la paraula de Déu i afermant-s'hi, amb l'esforç de conèixer-la sempre millor.

Estimats joves, us exhorto a adquirir intimitat amb la Bíblia, a tenir-la a mà, perquè sigui per a vosaltres com una brúixola que indica el camí que cal seguir. Llegint-la, aprendreu a conèixer Crist. Sant Jeroni diu en aquest sentit: "El desconeixement de les Escriptures és desconeixement de Crist" (*PL* 24,17; cf. *Dei Verbum*, 25). Un camí molt bo per aprofundir i estimar la paraula de Déu és la *lectio divina*, que constitueix un veritable i apropiat *itinerari espiritual* en etapes. De la *lectio*, que consisteix a llegir i tornar a llegir un passatge de la Sagrada Escriptura prenent-ne els elements principals, es passa a la *meditatio*, que és com una aturada interior, en la qual l'ànima s'adreça a Déu intentant comprendre el que la seva paraula diu avui per a la vida concreta. A continuació segueix l'*oratio*, que fa que establim amb Déu un col·loqui directe, i finalment s'arriba a la *contemplatio*, que ens ajuda a mantenir el cor atent a la presència de Crist, la paraula del qual és "llum que resplendeix en un lloc tenebrós, fins que apuntarà el dia, i l'estel del matí" (*2Pe* 1,19). La lectura, l'estudi i la meditació de la

Paraula han de desembocar després en una vida d'adhesió coherent a Crist i a la seva doctrina.

L'apòstol sant Jaume adverteix: “Poseu en pràctica la Paraula i no us limiteu a escoltar-la, que us enganyaríeu a vosaltres mateixos. Perquè el qui escolta la Paraula i no la posa en pràctica s'assembla a un home que contempla la seva pròpia cara en un mirall: es mira, se'n va i a l'instant s'oblida de la cara que feia. En canvi, el qui s'emmiralla en la llei perfecta, la llei de la llibertat, i hi persevera –no pas escoltant-la i després oblidant-la, sinó posant-la en pràctica–, aquest serà feliç de practicar-la” (*Jm* 1,22-25). Qui escolta la paraula de Déu i torna sempre a ella posa la seva pròpia existència sobre un fonament sòlid. “Tothom qui escolta aquestes meves paraules i les compleix –diu Jesús–, s'assembla a un home assenyat que va construir la seva casa sobre roca” (*Mt* 7,24): no cedirà a les inclemències del temps.

Construir la vida sobre Crist, acollint amb alegria la paraula i posant en pràctica la doctrina: heus aquí, joves del tercer mil·lenni, quin ha de ser el vostre programa! És urgent que sorgeixi una nova generació d'apòstols afermats en la paraula de Crist, capaços de respondre als reptes del nostre temps i amatents a difondre l'Evangeli pertot arreu. Això és el que us demana el Senyor, a això us convida l'Església, això és el que el món –àdhuc sense saber-lo– espera de vosaltres! I si Jesús us crida, no tingueu por de respondre-li amb generositat, especialment quan us proposa de seguir-lo en la vida consagrada o en la vida sacerdotal. No tingueu por; fieu-vos d'Ell i no quedareu decebuts.

Estimats amics, amb la XXI Jornada Mundial de la Joventut, que celebrarem el proper 9 d'abril, Diumenge de Rams, emprendrem una peregrinació ideal cap a la Trobada Mundial dels joves que tindrà lloc a Sydney el mes de juliol de 2008. Ens prepararem per a aquesta gran cita reflexionant junts sobre el tema *L'Esperit Sant i la missió*, a través d'etapes successives. Enguany concentrarem l'atenció a l'Esperit Sant, *Esperit de veritat*, que ens revela Crist, el Verb fet carn, obrint el nostre cor a la Paraula de salvació, que porta a la Veritat completa. L'any que ve, el 2007, meditem sobre un versicle de l'Evangeli de sant Joan: “Estimeu-vos els uns als altres tal com jo us he estimat” (13,34) i descobrirem encara més profundament com l'Esperit Sant és *Esperit d'amor*, que infon en nosaltres la caritat divina i ens fa sensibles a les necessitats materials i espirituals dels germans. Finalment, arribarem a la Trobada Mundial de l'any 2008, que tindrà com a tema: “L'Esperit Sant vindrà damunt vostre, rebreu una força que us farà testimonis meus” (*Ac* 1,8).

Des d'ara, en un clima d'escolta constant de la paraula de Déu, invoqueu, estimats joves, l'Esperit Sant, *Esperit de fortalesa i de testimoniatge*, perquè us faci capaços de proclamar sense por l'Evangeli fins als confins de la terra. Que Maria, present al Cenacle amb els apòstols a l'espera de la Pentecosta, us sigui mare i guia. Que Ella us ensenyi a acollir la paraula de Déu, a conservar-la i a meditar-la en el vostre cor (cf. *Lc* 2,19) com ho va fer Ella durant tota la vida. Que us encoratgi a dir el vostre “sí” al Senyor, vivint l’“obediència de la fe”. Que us ajudi a ser fermes en la fe, constants en l'esperança, perseverants en la caritat, sempre dòcils a la paraula de Déu. Us acompanyo amb la meua oració, mentre us beneeixo a tots de cor.

El Vaticà, 22 de febrer de 2006, Festa de la Càtedra de sant Pere apòstol

